

ИЛИНДЕНЪ

Органъ на бившиятъ македоно-одрински революционери

Урежда редакционенъ комитетъ — Излиза седмично

Редакция и администрация на улица „Прѣславъ“ № 4 — София. Телефонъ 1932

АБОНАМЕНТЪ: За България годишно 120 лева, полугод. 65 лева, За странство 200 лева, За Америка 2 долара

„Днесъ Македония е гонена, ограбвана, избивана, безчестена само за това, защото не престава да проявява и да отстоява своето национално име! Защото не предава душата си, българската си душа; защото не може и нѣма да се примири съ чуждата душа на гърка и съ небратското сърце на сърбина!..

Да, страда нашиятъ народъ въ Македония, неговитѣ мъки сж непоносими, но той стои твърдъ като скала, съ очи обърнати къмъ Небето и съ стиснатъ юмрукъ къмъ тиранитѣ си, и вика: „И все пакъ отъ мъжитѣ и позора, шо ми причиняватъ поробителитѣ, ще възкрѣсне, Господи, и моята правда, ще дойде и моятъ Великденъ!..“

Отворено писмо до Дим. Влаховъ

Мито,

Нередовно чета изпавания отъ тебе и С-ие листъ, „Балканска федерация“, защото не го получавамъ направо, а търся го отъ други, но все пакъ отъ тия броеве, които съмъ прочелъ, съмъ дошелъ до заключение, че той не служи на македонската кауза. Прочее, хората около него си даватъ видъ, че лужатъ искрено на Македония, обаче писанията имъ, пъкъ и дѣлата имъ уличаватъ ги въ друга една прочиомакедонска дейностъ. Че това е така за мене е много ясно. И сигурно, защото така мисля ще ме таксувашъ като приятелъ на българското правителство и, следователно, врагъ на Македония.

Азъ пъкъ не мога да мисля иначе, защото искамъ да съмъ последователъ на себе си и на ония хубави принципи, легнали въ основата на В. М. Р. О. и които сж изградени съ коститъ и кръвта на хилядитъ македонски синове, паднали за свободата на Македония.

Мито, ти ме познавашъ още отъ Солунъ отъ 1904/1905 год., кждето заедно съ тебе пресъздавахме и стѣгахме разстроения следъ възстанието редове на организацията; така сжко и азъ отъ тамъ те познавамъ. Азъ, лично азъ, за тебе като революционеръ бѣхъ запазилъ единъ хубавъ споменъ, въпреки че ми бѣше известенъ твой опортюнизъмъ. Например, знаей, че въ Солунъ доде, като социалистъ, обаче действителността на македонския животъ те накара да станешъ националистъ — революционеръ. Като революционеръ ти се държа добре, а доблестно ти бѣ държането и въ затвора, кждето по заповѣдъ на Хилми паша те държаха цѣли 7 седмици. Напустишъ Солунъ. Ходи въ Александрия, отъ тамъ въ България, а следъ Хуриета доде пакъ въ Солунъ; ако се не лъжа, бѣше назначенъ за учителъ въ Одринъ, но не отиде тамъ, защото се отдаде на една противо българска дейностъ, като се нареди подъ знамето на младотурцитъ, които те изпратиха за народенъ представителъ въ турския парламентъ.

Изобщо живота ти отъ 1904 година и до днесъ е купъ отъ противоречия.

1) Революционеръ, борецъ за свободата на Македония, Дим. Влаховъ, стана презъ 1909—1910 год. съдружникъ съ младотурцитъ и заедно съ тѣхъ трѣгна на походъ противъ всичко българско въ Македония;

2) Революционеръ Дим. Влаховъ презъ 1912 година бѣше назначенъ отъ г. Радославовъ за консулъ въ Одеса;

3) Революционеръ Дим. Влаховъ презъ 1915 год. по искане на „крѣволокъ“ Протогеровъ, както ти го наричашъ, бѣше оставенъ за окр. управителъ въ гр. Щипъ, а по-късно г. Радославовъ те назначи за такъвъ въ Прищина;

4) Сжщия тоя „крѣволокъ“ и върховистъ Протогеровъ те изпраща съ нѣкаква мисия въ Цариградъ, и после и въ Украйна. И разбира се, ти никога не отказа на г. Протогеровъ, защото имаше полза отъ това;

5) Най-хубавото и най-подходящо за тебе мѣсто бѣше секретарството ти въ Търг. камара въ Варна, но ето че, кой знай по какви съображения, Протогеровъ и покойния Г. Александровъ, възлагайки голѣми надежди на тебе, възложиха ти работи, които съвсемъ не сж били за тебе. Възложиха ти най-важнитъ задачи на В. М. Р. О. и само това бѣше достатъчно, да те накара да бѣдешъ добъръ синъ на Македония независима отъ убежденията ти. Но какво излезна. Ти, довереника на Ц. К. на В. М. Р. О. изневѣри на Македония и сега правишъ всички усилия за да се оправдаешъ. Но какъ ще се оправдаешъ, когато всичко е ясно, като бѣлъ день?

Или ще кажешъ, че така трѣбваше да бжде. И сега съ позива къмъ Македонския народъ и членоветъ и сѣмиленицитъ на В. М. Р. О. печатанъ въ брой 11—12 на

„Балканска Федерация“, канишъ ни да се наредимъ подъ знамето на майския манифестъ.

Мито, нека ти се изповѣдамъ чистосърдечно: азъ плюя на тоя манифестъ, защото той не е дѣло, нито може да е такъво на македонски революционери; той е измисленъ и съчиненъ отъ търговци съ македон. дѣло. Азъ като бившъ революционеръ, никога нѣма да осждамъ хората на Организацията, когато ги, запазвайки самостоятелността на В. М. Р. О., търсятъ съдействието на всички недоволни отъ отъ режима въ сръбска и гръцка Македония, пъкъ дори и въ българска; никога не бихъ ги осжгилъ, ако тѣ, държайки здраво за нашето, влизатъ въ разбирателство и съ други фактори отъ лѣво и дѣсно, но никога не бихъ имъ простилъ, ако тѣ искатъ да продадатъ независимостта ѝ, или ако тѣ искатъ отъ насъ да се сдружимъ съ извергитъ на македонския народъ и да работимъ съ тѣхъ за неговото освобождение. Азъ не знамъ какви сж твоитъ понятия за честностъ и доблестъ на революционеръ, но въ всѣки случай отъ писанията ти ги разбирамъ.

Щомъ ти боготворишъ и възвеличавашъ като „истински народни борци“ Алеко Василевъ и С-ие, П. Чаулева, сега сигурно ще плачешъ за Ст. Мишева, Мите Суджукаро и за Хюсеинъ Капитанъ и пр.; щомъ ти се навърляшъ съ такъво ожесточение противъ Годоръ Александровъ и противъ всичко здраво и честно македонско, тогава твоитъ понятия за честностъ се коренно различаватъ отъ моитъ и следователно ние никога нѣма да се разбереме и ако сега взехъ да пиша, това го правя по-скоро да ти изкажа моитъ възмущения отъ всичко, което си писалъ, защото въ него нѣма нищо обективно, а всичко е изпълнено съ злоба и злорадство и още да ти кажа, че ти не служишъ на Македония, а заедно съ тѣй нареченитъ „федералисти“ служите на Сърбия и Гърция.

Наистина, трѣба да си мислишъ, че съвсемъ ни е изпила чавка ума, за да повѣрваме, че Чаулевъ бѣше анджакъ човѣка, който ще освободи Македония.

Нешастна Македония! И още колко нещастия ще я сполетатъ, до като има синове, които всѣкога и всѣкжде я продаватъ и следъ това минаватъ за „истински революционери! Ако нападанитъ отъ тебе „самозванци“ не я освободятъ, тогава вие отъ Виена не само нѣма да я освободите, ами заедно съ Пандурски, Паница и С-ие, които сж въ Българдъ, Нишъ, Щипъ, Атина и Солунъ, ще я доунищожите.

Мито, ако нѣкога нѣкога ни увѣряваше, че ти си билъ способенъ на подлостъ, азъ макаръ и да те познавахъ, но зарадъ хубавия споменъ останалъ въ менъ отъ революционерството ти въ Солунъ презъ 1904 год. и отъ достойното ти държане въ затвора, кждето почти всѣки день идвахъ да те навиждамъ, азъ, увѣрявамъ те, бихъ го хваналъ за гущата, но кажи ми ти сега, какво да мисля азъ за тебе, когато виждамъ дѣлата ти? Позволи на единъ твой старъ приятелъ да ти каже, че дѣлата ти сж отъ гледище македонско, нито красиви, нито революционни, а тѣ сж сждобносни за Македонската кауза. Но изглежда, че ти малко държишъ за нея и аслж иначе не може да се обясни твоего държане по отношение нея. Ти, довереника, пълномощника на Ц. К. на В. М. Р. О. ти прѣвъ отиде да поставяшъ прѣтове въ колелата на Македонската колесница; ти съ мистифицирания майски манифестъ поиска да измѣнишъ насоката на В. М. Р. О. или да компрометирашъ двамата неприятни тебе и на Чаулева и С-ие членове на Ц. К. и следъ това се подготви почвата за убиването на единия. Дори да приемемъ за вѣрно, твърдението ти, че манифеста е дѣло на Ц. К. ти пакъ имашъ грѣшка, защото го публикува, защото тайнитъ документи на една тайна организация не бива

да се публикуватъ, но това ти си го направилъ съ нечиста мисълъ, за да компрометиращъ Ц. К. и да го направишъ невъзможенъ а отъ това никой други не спечели, освенъ Пашичова Сърбия. Азъ съмъ сигуренъ, че и твоитъ приятели во главѣ съ твоя кумъ д-ръ Раковски, не ще да сж останали доволни отъ нетактичността ти, защото тя донесе обратни резултати. Та повтарямъ: ако майския манифестъ бѣше дѣло на Ц. К. на В. М. Р. О., а впоследствие той го отхвърли, нѣмаше защо да се отива до убийството на Тодора; Ц. К. щѣше да отговаря предъ най-вѣрховното тѣло на Организацията — Общия конгресъ и щѣше да тегли последицитъ отъ своитъ дѣла.

Ала ти ще кажешъ, че Тодоръ е убитъ отъ хората на „кръволока“ професоръ Цанковъ, защото Организацията възприемайк друга тактика — тактиката на единния фронтъ ставала опасна за българското правителство. Наистина, хубаво стѣкмено, хубаво замислено и хубаво изпълнено, остава сега да намърятъ хора да ви вѣрватъ. Имате и такива, тѣ сж около в. „Наши Дни“ и нѣкои македонци, които възставяйки вротивъ „вѣрховизма“ на хората отъ В. М. Р. О. искатъ да я направятъ оржиде на III Интернационалъ — значи нова мода вѣрховизмъ, но всичко здраво, честно и разумно македонско знае, какъ падна Тодоръ, знае, защо падна той, знае и кои сж неговитъ физически и интелектуалнитъ убийци.

Косвено, ако не и прѣко, допринесе за неговото убиване и ти Мито. Азъ не знамъ, какъ би успокоилъ ти твоята съвестъ отъ тая мръсотия по убийството на Тодоръ, който имаше пълно довѣрие въ тебе и ти възложи най-важната задача!.. Ако въ тебе има нѣщо отъ качествата на истински революционеръ т. е. ако въ тебе има остатъци отъ революционерството ти презъ 1904 година, най-малкото, което трѣбза да направишъ, следъ всичкото станало за смѣтка на Организацията, да не пречишъ вече, а най-много, което трѣбва да сторишъ, е да се самоубиешъ. Така правѣха честнитъ македонски революционери, когато виждаха, че сж вече безполезни на Македония.

Чета позива ти. Чета го и се чудя... И се питамъ: може ли да има по-голъма гавра съ голия трупъ на Македония отъ тая, която ти му поднасяшъ? Може ли да има по-голъмо кошунство съ коститъ и паметята на Гоце, Даме, Пере и на всички ония, които си ги наредилъ въ позива, отъ това, да ги поставишъ на еднаква висота днесъ съ „честния“ и „смѣлия“ македонски революционеръ П. Чаулевъ, а утре съ Ст. Мишевъ, а друг денъ — съ Паница и др. тѣмъ подобни? Наистина, Мито, превратни сж твоитъ разбирания за мораль и честность въ революционера. И ако Гоце, Даме, Пере и плеадата македонски революционери биха могли да разбератъ, че днесъ шепамбициозни македонци плюятъ надъ тѣхнитъ кости и хвърлятъ калъ на тѣхната паметъ и на великитъ имъ дѣла, бихъ сж погнуса плюли на всичко и биха ни прклели.

Гоце, Даме, Пере и др. бѣха честни синове на Македония, бѣха въ пълната смисълъ на думата революционери. Колко е тжжно, че тия великани се сравняватъ съ Чаулева, Алеко, Атанасова и др. негодници, които нищо полезно не сж направили, а паднаха, като измѣнници на Македония.

Странно ми се вижда всичко писано въ позива, пѣкъ и въ другитъ ти статии печатани въ Балк. Федерация. Прочее, лесно е да се пише, че единъ мошеникъ е билъ „истински“ революционеръ, но не тѣй лесно става той такъвъ. И твоитъ приятели отъ Москва скоро може би щѣха да разбератъ, че Чаулевъ не е революционеръ. нито пѣкъ щѣше да бжде такъвъ. Революционерътъ, бореца за свободата на Македония, не седи въ Виена, Римъ, Берлинъ, София и пр. освенъ ако е пратенъ съ специална мисия, а е вътрѣ между народа! Между масата, като не прави разлика между бедни и богати, между граждани и селени, между работници и буржуа; той еднакво се бори за свободата на всички. Азъ не разбирамъ революционерството на твоитъ приятели отъ Москва. Действително ли тѣ се борятъ за свободитъ на народитъ или пѣкъ съ съдействието на хора отъ пасмината на Чаулевъ. Алеко и С-ие се стрѣматъ да рушатъ всичко онова, което не имъ се поддава, та по този начинъ съдействуватъ на враговетъ на поробенитъ народи?

Нищо не пречеше на III интернационалъ да даде своята морална и материална подкрепа на В. М. Р. О. тѣй както той я даде и на ултранационалиста Мустафа Кемаль; но той преследваше своя политика и за това не само не ѝ даде никаква подкрепа, ами съдействува за нейното разкапване. И въ резултатъ какво спечели III интернационалъ? Една велика нула.

Македонската Организация и Македонския народъ изгубиха, благодарение подлостта и подкупничеството, най-великия борецъ за свободата на Македония, Тодора, който макаръ и националистъ — революционеръ и противникъ на единния фронтъ, но все пакъ бѣше достоенъ противникъ, отъ колкото приятелитъ на единнит фронтъ Чаулевъ, Алеко, Ата-

наковъ, шпионина Ст. Мишевъ, Паница, за
крито, отечеството е тамъ, гдето е щастieto
имъ, т. е. гдето има по-вече пари.

Но съ смъртъта на Тодора, не загива
В. М. Р. О. тъй както тя не загина и следъ
смъртъта на Гоцето, Дамето и др. И колкото
да се мъчишъ да го представишъ въ Б. Ф.
като човѣкъ на българското правителство и
пр. и пр., толкова по-вече се излагашъ въ
заинтересованостъ и ставашъ смѣшенъ. Нѣма
човѣкъ, македонецъ, бившъ революционеръ,
който да не познава Годора, а така сжщо и
Чаулева. Ако Годоръ се отличаваше съ своята
воля, характеръ, честностъ моралъ и себепри-
рицание, Чаулевъ пъкъ бѣше тъкмо противо-
положенъ типъ — подлець, мошеникъ, дър-
дорко, хитрецъ и страхивецъ.

Мито, ти добре познаваше Тодора и за
що дръзнувашъ да петнишъ неговата чиста
памятъ? Не мисли, че съ това ти печелишъ
дривърженици, не, не само не печелишъ та-
квива, ами изгуби и тия, които те обичаха.

Престани да си играчка въ ржцетъ на
заинтересовани лица и групи, които не мо-
жейки да се борятъ открито съ политически-
тъ си противници, искатъ това да вършатъ
чрезъ тебе и О-цията. Работа ли е на О-цията
да се бърка въ вътрѣшния животъ на Бѣл-
гария; това е работа на политическитѣ пар-
тии, но не и на О-цията. Или тѣ не могатъ
да водятъ борба (разбира се, немогатъ зашто
сж некадърници), та искатъ други да ги
освобождаватъ отъ режима на Цаиковъ. Знаемъ,
ти ще кажешъ: *Работа ли бѣше на О-я на
да помага за свалянето на Стамбо-
лийски?* Ти си добре посветенъ по тоя въ-
просъ и сигурно си билъ доволенъ отъ тоя
резултатъ, защото иначе не може да се обяс-
ни съгласието ти да станешъ консулъ на Цан-
ковото правителство въ Виена.

Доблестно щѣше да бжде отъ твоя стра-
на, ако ти още тогава заявише на Ц. К., че
по ели какви си причини, не мога да отида
въ Виена.

И нвистина, азъ бихъ искалъ да знамъ,
какъ би постигналъ ти спрѣмо всѣки, който
тѣ дебне, за да те удари въ гръбъ? Въ всѣки
случай, споредъ мене, О-цията не направи

нищо по-вече отъ това, което й диктуваше
интереса, т. е. взе нужднитѣ мѣрки да се за-
пази отъ заговоритѣ противъ нея отъ земле-
дѣлци, заедно съ Ст. Мишевци, Паница и С-ие,
а тя трѣбваше да стори това, защото, ако
бѣше скръстила ржце, тогава може би, пакъ
ти, пъкъ и азъ, щѣхме да нападаме Ц. К.
че не е взелъ нужднитѣ мѣрки да запази
В. М. Р. О. отъ ударитѣ на враговетѣ й.

Но отъ всичко това не значи, че В. М. Р. О.
има нѣщо противъ земледѣлското движение
въ Бѣлгария, стига то да не е насочено про-
тивъ Македония и противъ водителитѣ на то-
ва движение, да не я продаватъ въ Бѣлградъ.
Но за голѣмо съжаление, една частъ отъ во-
дителитѣ на З. Съюзъ сж въ Бѣлградъ и
какво правятъ тамъ, ти добре знаешъ, а как-
во впечатление прави на македонското насе-
ление тѣхното стоене тамъ, ти можешъ да го
научишъ, ако само поискашъ отъ Пашичъ, да
ги разреши да пообиколишъ Македония.

Ще ти съобща и това. Въ моя роденъ
градъ може би съ съдействието на сръбскитѣ
власти се получава, твоя вестникъ — Б. Ф.
Четатъ го хората, недоумѣватъ отъ писаното,
гнѣсатъ се и плюятъ на него.

Действително тоя вестникъ не служи на
Македония и съ право ония отъ вътре се
възмущаватъ; присѣдинявамъ къмъ тѣхнитѣ
възмущения и моитѣ, защото, повтарямъ, той
не само не служи на Македония, ами налива
вода въ воденицата на македонскитѣ врагове.

Нѣмаше да ти пиша, защото хичъ не
ме интересува живота ти, нито пъкъ съмъ съ
намѣрение да те убеждавамъ въ това, че пж-
тя, които си избралъ — е пагубенъ за Ма-
кедония, защото зная, че си преубеденъ и
защото ти никога нѣма да се признаешъ за
виновенъ, но азъ чувствавамъ, че трѣбва да
ти отговоря на позива къмъ македонския на-
родъ и пр., за да не остане въ тебе убежде-
нието, че като не ти се отговори, приемаме
твоя позивъ, и току виждъ, всички сме се на-
редили подъ знамето на мѣйския манифестъ
Не, Мито, не само нѣма да се наредимъ под
това знаме, ами ние бившитѣ революционери
и съмишленици на В. М. Р. О., които дър-
жимъ за нейната чистота и за независимостъ

та й, ще се боримъ съ всички сили противъ всички ония, които така лесно днесъ я продаватъ на едни, утре — на други и все пакъ искатъ после да минаватъ за „истински“ революционери.

Преди да приключа, считамъ за нужда да ти кажа още и това: бившитъ революционери, къмъ които отправяшъ позива, между които имаше и комунисти, днесъ се отегаватъ отъ твоята дейность, защото тя, заедно съ тая на Дръ Атанасовъ и С-ие, е предателска и ако въ тебе има остатъци отъ доблестъ на революционеръ, трѣбва да си тегишишъ куршума.

Т. п. Адамовъ.